

4. ЕЗИКОВО-КУЛТУРНАТА ОПРЕДЕЛЕНОСТ НА ЦИГАНИТЕ

Проблемът за езиково-културната определеност на циганите е един от най-сложните и деликатни проблеми в съвременната циганология, - още повече, че към него проявяват завишен интерес различни обществени и държавни органи и институции, както на национално, така и на регионално, континентално и дори на световно равнище. Нерядко този интерес крие в себе си и различни политически и държавни претенции и очаквания от различен характер, което естествено внася допълнителни трудности, в това число и от рисков характер, които сериозният изследовател трябва да преодолява.

Езиково-културната определеност на съвременните цигани няма да може да се представи в оптимална светлина и правдивост, ако не се проследи върху основата на историко-сравнителния подход на изследване и изложение, и едва тогава да се огледа и да се оцени откъм нейната съвременна реализация и състояние. А, както вече бе посочено, населението на Индия никога не се е характеризирало с единна езикова принадлежност, комуникация и култура. Сред него са били и са разпространени различни езикови говори и култури, едни от които с огромно влияние (не само в Индия, но и далеч извън нейните предели), а други - с крайно ограничен периметър на разпространение и влияние. Както отбелязват индолозите, "На север преобладават индоевропейските езици (хинди, бенгалски и др.), на юг - дравидските (например, тамилския), редица езици в Декан и Североизточна Индия се намират в родство с езиците от Югоизточна Азия, Тибет и Китай (тибетско-бирманските езици и езика мунди)... Известно е, че носителите на индоевропейските езици (индийската арийска група) са проникнали в Индия през II хилядолетие преди н. е. Възможно е, в древността дравидоезичните племена да са заемали по-обширни територии в централната и